

[Alfred Jensen.]

vi i Betragtning af, at Organisationernes Repræsentanter er gaaet ind for de foreslaaede Forhøjelser, tilsluttet os disse. Vi betragter dem som et Fremskridt og et reelt Resultat, det gælder baade Bestillings-tillægget og Reguleringsordningen. Vi mener, det er en Fordel, at man gaar over til Anvendelse af det almindelige Pristal, og at Reguleringen foretages halvaarligt, men jeg vil dog ikke undlade at gøre opmærksom paa, at det almindelige Pristal ikke er korrekt; det tager saaledes ikke Hensyn til Varnes Kvalitetsforringelse, og det har i øvrigt altid staaet i et yderst mistænkeligt Forhold til de virkelige Prisudsving. Det har Gang paa Gang været udsat for berettiget og dokumenteret Kritik, men ikke desto mindre er der ikke sket nogen Ret-telse paa dette Omraade.

Dernæst vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at i Tillægget paa 5 Øre pr. Time for hver 6 Points Stigning — det er det, der foreslaas for de lavest lønnede Tjenestemænd — er der ikke fuld Dækning for Prisstigningen til alle Lønningsklasser; det fremgaar i øvrigt af de forskellige Beregninger, som har været forelagt for Kommissionen, og det har ogsaa været omtalt af ærede Medlemmer her fra Talerstolen i denne Debat. De lavest lønnede faar fuld Dækning, men efterhaanden som man kommer op, bliver Dækningsprocenten mindre og mindre, og selv om der er forskellige Størrelser af Portioner, betyder det ikke, at der gives en virkelig Dækning for Prisstigningerne. Vi er ikke Tilhængere af en saadan Ordning, hvor der ikke gives fuld Dækning for Prisstigningen. Naar man opret-holder forskellige Lønklasser og man er ude for en Ændring i Prisniveauet, maa man efter vor Opfattelse ogsaa gennemføre en Regulering af Lønningerne, der svarer dertil. Men vi har, saaledes som Forholdene er, ikke villet stille Ændringsforslag paa dette Omraade.

Hvad Klassificeringen angaar, skal jeg ligesom andre Ordførere ikke gaa i Enkelt-heder, men dog bemærke, at selv om denne Klassificering stort set er tilfredsstillende, er der dog visse Omraader, hvor Ændringer er paa deres Plads. Det har vi gjort opmærksom paa i Betænkningen, og det agter vi ogsaa at fremhæve i det Udvalg, som jeg forstaa bliver nedsat, naar Forhandlingen er sluttet. Jeg vil dog gerne nævne, hvilke Grupper vi særlig mener der bør tages Hensyn til.

Der er for det første Fængselsbetjen-tene. Vi er af den Opfattelse, at de bør

placeres lige med almindelige Politibetjente. Dernæst er der Motorførere af 2. Grad, de, som blandt Fagfolk kaldes Elektrikerne. De har tidligere rangeret højere, end de gør nu; deres Løn blev nedsat, fordi de var med til at presse Sporvejskonduktørernes Lønninger op. Jeg mener, at dette Forhold bør ændres, og at de bør have en bedre Placering.

Dernæst er der Sygeplejerskerne. Der har vi stillet selvstændige Forslag, som ærede Medlemmer kan se i Betænkningen. Vi indrømmer, at Sygeplejerskerne har faaet Lønforhøjelser, og det lyder smukt med 43 pCt., men som daværende Statsminister Stauning sagde til os i sin Tid, da vi roste os af den store procentvise Fremgang ved Valget: det kan man jo sagtens faa, naar man har et meget ringe Udgangspunkt.

Videre mener vi, at der bør ske en Forbedring af Officianternes Begyndelsesløn derved, at de faar tillagt det første Alders-tillæg.

Saa er der Videnskabsmændene. Vi betragter ikke det Resultat, Lønningskommissionen er kommet til, som tilfredsstillende. Vi vil føre vore Tanker frem i Udvalget, og vi haaber, at vi der vil faa Tilslutning, saaledes at Videnskabens Folk vil faa bedre Kaar end dem, der bydes dem nu.

Endelig er jeg blevet gjort opmærksom paa, at der er nogle Lærere for døvstumme og blinde, der er blevet stifmoderligt behandlet, idet det for deres Vedkommende vil tage 15 Aar at komme op paa højeste Løntrin, hvorimod andre Lærere kun skal bruge 12 Aar for at opnaa de samme Fordele.

Jeg gaar ud fra, at den Slags Ting og andre Smaating kan ordnes i Udvalget, og jeg forstaa, at der fra alle Sider er Vilighed til Forhandling om disse Problemer. Derfor har jeg Haab om, at det vil lykkes at faa jævnet visse af disse Uretfærdigheder.

Jeg har ogsaa Haab om, at det vil lykkes at naa et Skridt frem paa Vejen mod at faa sikret Demokratiseringen af Tjenestemandstanden, at faa ændret ved Aspirantordningen, Aldersgrænsen, de lukkede Kontoristpladser og Reguleringstillelæggene til de ugifte og samgifte Tjenestemænd.

Jeg forstaaer nok, at det haster med at faa dette Lovforslag gennemført, men jeg mener dog, at det er saa alvorlig en Sag, at vi maa give os Tid til at behandle den i Udvalget; vi maa ogsaa modtage de Deputationer, som ønsker at fremsætte deres Anskuelser over for os; og jeg haaber, det